

ת"פ 17242/03/22 - מדינת ישראל נגד משה אלול - נוכח

בית משפט השלום בקריית גת

12 יולי 2023

ת"פ 17242-03-22 מדינת ישראל נ' אלול
בפני כב' השופטת נגה שמואל-מאייר

המאשימה

מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד אורטל ליברזון ואודליה מויאל - נוכחות
נגד

הנאשם

משה אלול - נוכח
ע"י ב"כ עו"ד יורם סגי-זקס - נוכח

גזר דין

א. רקע עובדתי

1. כפי הנטען **בעובדות כתב האישום המתוקן**, ביום 02.11.2020 בסמוך לשעה 22:50, ברח' רש"י בקרית מלאכי, החזיק הנאשם ברכב שהיה בשימוש והחזקתו (ל"ז 39-856-80), בסם מסוכן מסוג קנבוס במשקל של 270 גר' וסם מסוכן מסוג חשיש במשקל של 70 גר'.
2. במעשיו המתוארים לעיל, החזיק הנאשם בסם מסוכן במשקל כולל של 340 גר' שלא לצריכתו העצמית.
3. הנאשם הודה במיוחס לו לעיל, ועל יסוד הודאתו זו הורשע בעבירת **החזקת סם שלא לצריכה עצמית** לפי סעיפים 7(א)+7(ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים (נוסח חדש) התשל"ג - 1973 (להלן: "**הפקודה**"; "**פקודת הסמים המסוכנים**").
4. הצדדים לא הגיעו להסכמות בעניין העונש, אך הוסכם כי הנאשם ישלח לשירות המבחן על מנת שיתקבל תסקיר בעניינו, תוך שהמאשימה הצהירה כי תגביל את עתירתה העונשית למאסר בן 4 חודשים שירוצו בעבודות שירות.
5. בעניינו של **הנאשם התקבלו שני תסקירים מאת שירות המבחן**, ובסופם המליץ השירות על השתת ענישה בדמות של"צ בהיקף של 100 שעות. בתסקירים האמורים עומד שירות המבחן על קורות חייו וחיי משפחתו של הנאשם, על מאפייניו האישיותיים, יחסו לעבירה, ועוד. מטעמים של צנעת הפרט לא אעלה עלי גזר הדין את כל המפורט בתסקירים האמורים, מלבד אותם נתונים הרלוונטיים לשאלת העונש.

ב. טיעוני הצדדים (עיקרי הדברים)

6. המאשימה עמדה על הערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה ממעשיו של הנאשם, על חומרת מעשיו בדגש על כמות הסם שנתפסה בחזקתו, ועתרה לקבוע מתחם עונש הולם הנע בין 4 חודשים מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות לבין 12 חודשים מאסר בפועל. בתוך המתחם סברה המאשימה כי בהינתן לקיחת האחריות של הנאשם על מעשיו מצד אחד ועברו הפלילי והתעבורתי, ובהינתן האמור בתסקירים שהתקבלו בעניינו ושלילתו נזקקות טיפולית מצד שני - יש מקום להשית על הנאשם עונש המצוי ברף הנמוך למתחם בדמות מאסר בן 4 חודשים שיכול וירוצו בעבודות שירות וענישה נלוות בדמות פסילה בפועל, פסילה מותנית, מאסר מותנה, קנס והתחייבות.
7. **מנגד**, בא כוח הנאשם חלק על מתחם העונש לו עתרה המאשימה וטען כי יש מקום לתת משקל לשינוי שחל ביחס לעבירה שבה הורשע הנאשם מצד המחוקק, ועתר לקבוע מתחם עונש הולם שתחילתו במאסר מותנה. כמו כן הפנה הסנגור לנסיבותיו האישיות של הנאשם, ובכלל זה להיותו של הנאשם אדם נורמטיבי ויצרני, לעברו הפלילי שאינו

- מכביד, לחלוף הזמן, ולכך שהשתת ענישה בדמות מאסר שירוצה בעבודות שירות עבודות תפגע בפרנסתו של הנאשם. מכל האמור עתר הסנגור לאמץ את המלצות שירות המבחן לעניין העונש ולחילופין להשית על הנאשם היקף שעות של"צ גבוה מזה שהומלץ ע"י שירות המבחן.
8. הנאשם אשר קיבל את "זכות המילה האחרונה", הביע חרטה על מעשיו וביקש כי בית המשפט יתחשב בו לעניין העונש.
9. לאור אלה, ובהתאם למתווה גזירת הדין שאומץ בתיקון 113 לחוק העונשין, בית המשפט יקבע תחילה את מתחם העונש ההולם; ולאחר מכן יגזור את העונש המתאים לנאשם, תוך בחינה שמא יש מקום במקרה הנדון לסטות לקולה או לחומרה מהמתחם שייקבע.

דין והכרעה

ג. קביעת מתחם העונש ההולם

10. כאמור בסעיף 40ג(א) לחוק העונשין, קביעת מתחם העונש ההולם תיעשה בהתאם לעקרון ההלימה (הוא העיקרון המנחה בענישה), תוך התחשבות בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, בערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה מביצועה, במידת הפגיעה בהם ובמדיניות הענישה הנוהגת.
11. בכל הנוגע לעבירת החזקת הסם **שלא לצריכה עצמית** אותה עבר הנאשם, נדמה כי אין צורך להכביר מילים על אודות החומרה הרבה הכרוכה בעבירות אלה. פקודת הסמים המסוכנים נחקקה על מנת להגן על ערכים חברתיים מרכזיים ובראשם החובה להגן על שלומו של הציבור, בריאותו, על בטחונו האישי ועל רכושו.
12. בית המשפט העליון קבע בשורה ארוכה של פסקי דין כי נגע הסמים פשה בארצנו כמגיפה ומשכך, מצווים בתי המשפט לתרום את חלקם במלחמה בנגע זה באמצעות הטלת עונשים חמורים ומרתיעים, וכי מי שנגרר אחרי מעשי עבירה המסכנים חיי אדם בצורה מפליגה, צריך לדעת אל-נכון כי אם יתפס יטופל עניינו בכל חומרת הדין (ראו לעניין זה, למשל, ע"פ 575/88 **עודה נגד מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (11.12.1988); ע"פ 972/11 **מדינת ישראל נגד יניב יונה** [פורסם בנבו] (04.07.2012); ע"פ 3117/12 **אריב נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (06.09.2012)) (הדברים נאמרים באופן כללי, כאשר ברי כי שיקול ההרתעה אינו בא במניין השיקולים שמשקלים לצורך קביעת מתחם העונש ההולם).
13. אם לא די באלה, הרי שעל חומרתה היתרה של העבירה אותה עבר הנאשם, יכולה להעיד גם הענישה אשר נקבעה בצדה. וכך, העונש המרבי בגין ביצוע עבירת החזקת הסם שלא לצריכה עצמית הוא 20 שנות מאסר.
14. בשים לב לכמות הסם אותה החזיק הנאשם שלא לצריכתו העצמית, ולאור יתר הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, כפי שיפורט בהמשך הדברים, נדמה כי **מידת הפגיעה בערכים המוגנים במקרה הנדון מצויה ברף שאיננו נמוך כלל ועיקר**.
15. בבחינת הנסיבות הקשורות העבירה, מבלי להתעלם מכך שעסקינן בסם ה'קנבוס' וה'חשיש' אשר נמנים עם הסמים "הקלים", ואינם מצויים במדרג חומרה גבוה מבין הסמים השונים (כמובן שהדברים נאמרים מבלי שבית המשפט מקל ראש וולו לרגע בנזקים שגם סמים 'קלים' אלה עלולים להסב לנאשם ולסביבתו), הרי שבשיקולים לחומרה, נתתי דעתי לכמות הסם במשקל כולל של 340 גר' מסוג קנבוס וחשיש אשר נתפסה ברשותו של הנאשם. ברי כי כמות זו אינה מבוטלת כלל ועיקר והגבוהה פי כמה וכמה מ"חזקת הצריכה העצמית" הקבועה בפקודה.
16. **אשר לסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירה**, כפי העולה מתסקירי שירות המבחן, הנאשם מסר כי החזקת הסמים נועדה לשימוש האישי וכי ביום האירוע הוא היה בבילוי חברתי ורכש כמות סמים לשימוש האישי שתספיק לו לתקופה ארוכה. כמובן שאין בכך כדי להצדיק במאומה את ביצוע העבירה, אך ברי כי אין דינו של אדם אשר מחזיק סמים כדי לסחור ולהפיץ אותם לציבור, כדין אדם אשר מחזיק סמים מסוג קנבוס וחשיש (בכמות גבוהה

מזו הקבועה בחוק ככזו המיועדת לשימוש עצמי) אך כדי לספק את התמכרותו.

17. ברוח הדברים האמורים יצוין, כי כמות הסם אותה החזיק הנאשם במקרה הנדון, מהווה חזקה לכך שהסמים לא הוחזקו לצריכתו העצמית של הנאשם גרידא. מה עוד, שחיזוק לכך ניתן למצוא בכך שהנאשם הודה בעבירה של החזקת סם **שלא** לצריכה עצמית. ואולם, ועל אף שהמחוקק קבע כי בכמות זו שהחזיק הנאשם יש לראות כהחזקה שלא לצריכה עצמית אזי, אין הדבר מצביע בהכרח כי המדובר בהחזקה שמטרתה הייתה להפיץ את הסם. וכך נוסח העניין בקפידה בת"פ (שלום י-ם) 7414-01-15 **מדינת ישראל נ' ניסים שגב** [פורסם בנבו] (26.02.2017): "... רוצה לומר, יש מי שמחזיק סם שלא לצריכה עצמית ומטרתו היא לסחור בו ולהפיצו, ויש מי שעושה כן ומטרתו היא להשתמש בסם יחד עם חבריו הקרובים וליתן להם אותו ללא תמורה. זה מחזיק וזה מחזיק, אלא שזה סוחר של ממש, והשני מצוי במקום אחר וצדדי, קרוב יותר לזה המחזיק כמות העולה כדי שימוש עצמי בסם מסוכן. זה מצוי בתחום הפלילי ואף חברו, אלא שזה נעוץ בו עמוק, והשני אך נוגע בפליליות הכרוכה במעשיו".

18. בסיכומה של נקודה זה ייאמר, כי אין לו לדיין אלא מה שענינו רואות - ומבלי להתעלם מהחזקה החוקית ומרמת האשמה ה'רישמית' שהיא יוצרת, הרי שיש להניח לטובתו של הנאשם כי רמת האשמה המוטלת לפתחו היא נמוכה, עת לא הוכח לפניי כי הלה החזיק את הסם במטרה להפיצו או לסחור בו.

19. לבסוף, נתתי דעתי לכך שכתוצאה ממעשיו של הנאשם לא נגרם נזק מוחשי כלשהו. אם כי, אין לייחס משקל רב לנסיבה זו, שכן אלו הן דרכן של עבירות הסמים, כאשר פעמים רבות לא ניתן להצביע על נזק מוחשי ומידי שנגרם כתוצאה מהן, מה שאינו מפחית כהוא זה מהנזק הרב וארוך הטווח שהן מביאות עמן. כידוע, הסמים פוגעים פגיעה קשה לא רק במשתמשים בסם, כי אם גם בבני משפחתם, חבריהם ומכריהם וכן בציבור בכללותו. לא פעם נדרשים המכורים לסמים לבצע עבירות רכוש ואלימות כדי לממן לעצמם את מנת הסם הבאה, ובעצם כך מביאים לפגיעה פעם אחר פעם, בקניינו ובביטחונו של הזולת. גם ניתן בנקל לשער ולדמות את מסכת הסבל והייסורים שעוברים בני משפחתם וחבריהם הקרובים של המכורים לסמים, אשר נאלצים לראות את יקיריהם הולכים מדחי לדחי ומדרדרים את חייהם אל פי תהום. זהו אפוא, אותו נזק פוטנציאלי הטמון בעבירות הסמים השונות.

20. אשר **למדיניות הענישה הנוהגת**, סקירת הפסיקה מלמדת כי בעבירה של החזקת סם הקנבוס (או החשיש), שלא לצריכה עצמית **בכמויות דומות לאלו שבעניינינו**, קיים מנעד רחב של עונשים, הכול בהתאם לכמות הסם ונסיבות החזקתו, ואולם, **בדרך כלל**, העונש הדומיננטי הוא, עונש הנע בין כמה חודשים מאסר שיכול להיות מרוצה בעבודות שירות ועד לתקופה ארוכה יותר המרוצה מאחורי סורג ובריה (ראו למשל, רע"פ 322/15 **חן ג'אנח נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (22.01.2015); ע"פ (מחוזי ב"ש) 39557-01-14 **פרג דעיס ואח' נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (30.4.2014); ת"פ (טב') 51933-05-12 **מדינת ישראל נ' אלון בוטבול** [פורסם בנבו] (27.03.2014); עפ"ג (מחוזי - מרכז) 61313-02-20 **פצול'לקין נגד מדינת ישראל** [לא פורסם] (08.09.2020); ת"פ (ב"ש) 14656-12-20 **מדינת ישראל נ' פאדי** [פורסם בנבו] (10.3.2021); ת"פ (ת"א) 55701-01-16 **מדינת ישראל נ' פטמה אבו רחימה** [פורסם בנבו] (13.06.2017); ת"פ (ק"ג) 15091-06-21 **מדינת ישראל נ' ליאל אידו** [פורסם בנבו] (11.04.2022) (פסיקה אליה הפנתה המאשימה); ת"פ (ק"ג) 19830-10-20 **מדינת ישראל נ' עזריה** [פורסם בנבו] (14.12.2022); ת"פ (פ"ת) 11125-03-16 **מדינת ישראל נ' חרזי** (28.6.2017); ת"פ (שלום ק"ג) 10215-10-19 **מדינת ישראל נ' דרור עמר** [פורסם בנבו] (14.07.2021) - ויוער כי הערעור שהוגש על ידי הנאשם במסגרת עפ"ג (מחוזי ב"ש) 51992-08-21 **דרור עמר נגד מדינת ישראל** [לא פורסם] (12.01.2022), נמחק בהסכמתו).

21. כגון אציון, כי אף לא התעלמתי מהפסיקה אליה הפנו הצדדים, אולם הדבר נעשה תוך ביצוע האבחנות המתבקשות. כך למשל, ובכל הנוגע לפסיקה שאליה הפנתה המאשימה, הרי שבת"פ (ק"ג) 15091-06-21 **מדינת ישראל נ' אידו** [פורסם בנבו] (11.04.2022), המדובר בנאשם שהורשע בהחזקת סמים שלא לצריכה עצמית ובהחזקת כלים להכנת סם שלא לצריכה עצמית, בכך שהחזיק במספר מקומות בביתו בסם מסוג קנבוס, במשקל של כ-378 גר', כמו כן הלה החזיק שתיל עם זרעים וחמור מאלה, הנאשם נתפס כשברשותו סם נוסף מסוג MDMA במשקל של 0.0672

גר' נטו, סם הנמנה עם "הסמים הקשים", כל אלה לצד החזקת משקל דיגיטלי. ברי, כי אין המדובר בעבירות זהות לאלה שבענייניו, שכן המדובר בסמים מסוגים שונים, כולל MDMA, הגם שכמות הסם מסוג קנבוס הינה דומה - כך שיקשה על בית המשפט לגזור תובנות מתיק זה לתיק שלפנינו.

22. וכך, ובכל הנוגע לפסיקה שאליה הפנתה ההגנה התומכת לשיטתה במתחם העונש הראוי שהוצג על ידה, הרי שבת"פ (ק"ג) 42456-02-18 **מדינת ישראל נ' בנבניסטי** [פורסם בנבו] (16.07.2018), הנאשם הורשע בעבירה של החזקת סם שלא לצריכה עצמית בכך שהחזיק סם מסוכן מסוג קנבוס במשקלים ובמקומות שונים בדירתו וברכבו במשקל כולל של 1.243 גר'. בית המשפט קבע כי המדובר במקרה שבו ניתן לסטות ממתחם העונש הראוי הנע בין 6 ל-12 חודשים מאסר לריצוי בפועל (בשונה מהמתחם לו עתרה ההגנה בתיק שלפנינו), וזאת בשל העובדה כי עסקינן בנאשם שעבר מהפך מוחלט בחייו, מאדם המכור לסמים - לאדם שאינו משתמש עוד בסמים, שומר חוק ומשולב בשוק התעסוקה; כך גם בע"פ (מחוזי-חי') 28110-10-15 **מדינת ישראל נ' דוד עידן** [פורסם בנבו] (17.12.2015), הנאשם הורשע יחד עם נאשם נוסף בבית משפט השלום בעבירה של גידול/ייצור/הכנת סמים מסוכנים, בכך שגידל במעבדה 21 שתילי קנבוס במשקל של 3,600 גר', עם ציוד נלווה. בית המשפט קבע מתחם עונש הולם אשר נע בין 6 חודשים מאסר שיכולו שירוצו בעבודות שירות ועד ל-12 חודשים מאסר בפועל (בשונה מהמתחם לו עתרה ההגנה בתיק שלפנינו) והחליט באותו מקרה להימנע מהרשעתו של הנאשם. ערעור המדינה שהוגש לבית המשפט המחוזי נדחה והוחלט שלא להתערב בפסק-דינו של בית-משפט השלום, בהתחשב בהליך השיקומי שעבר הנאשם ומששוכנע בית-המשפט המחוזי כי הרשעת הנאשם תסכל את אפשרותו לחזור לעבודתו בנמל חיפה; כך גם בת"פ (מחוזי ת"א) 63255-11-16 **מדינת ישראל נ' איילת טורג'מן** [פורסם בנבו] (07.02.2018), הנאשמת הורשעה בעבירות של קשירת קשר לביצוע פשע, החזקת סם שלא לצריכה עצמית, החזקת כלים, וסחר בסמים מסוכנים מסוג אקסטזי, קוקאין, MDMA וקנבוס, ובהחזקת סמים מסוגים דומים ואחרים במשקלים לא מבוטלים. מעבר לעובדה כי מדובר בעבירות שונות מאלו שבענייניו, הרי שבית המשפט המחוזי קבע כי על מתחם העונש ההולם בגין העבירות שבהן הורשעה הנאשמת לנוע בין 3 ל-6 שנות מאסר (בשונה תכלית השוני מהמתחם לו עתרה ההגנה בתיק שלפנינו), ואילו העונש הקל בדמות של"צ, הושת על הנאשמת אך בשל הליך השיקום המשמעותי אותו היא עברה לאורך למעלה משנה, שהחל ביוזמתה וכלל טיפול גמילה מסמים במסגרת היחידה לטיפול בנפגעי סמים; בשל נסיבות חייה הקשות של הנאשמת; והעדר עבר פלילי; ובת"פ (ק"ג) 2200-02-18 **מדינת ישראל נ' זינו** [פורסם בנבו] (31.03.2019), הורשע הנאשם 1 בגידול 176 שתילים של סם מסוכן מסוג קנבוס במשקל כולל של 1.500 ק"ג. מעבר לעובדה כי המדובר בעבירה שונה מזו שלפנינו, הרי ששם נקבע מתחם עונש ראוי הנע בין 5 חודשים מאסר שיכולו וירוצו בעבודות שירות לבין 20 חודשים מאסר בפועל (בשונה מהמתחם לו עתרה ההגנה בתיק שלפנינו).

23. בכל הנוגע למתחמי הענישה שאכן תחילתם במאסר מותנה, הרי שבת"פ (אי') 72806-02-19 **מדינת ישראל נ' דניאל טובול** [פורסם בנבו] (23.12.2021), החזיק הנאשם ב-253 גר' סם מסוג קנבוס. הנאשם הודה במסגרת הסדר טיעון והמאשימה הגבילה את עתירתה העונשית ל-4 חודשים מאסר שיכולו וירוצו בעבודות שירות. בית המשפט קבע כי על מתחם העונש ההולם לנוע בין מאסר מותנה לבין כמה חודשים מאסר שיכולו וירוצו בעבודות שירות, ומצא להשית על הנאשם ענישה בדמות צו של"צ בהיקף של 300 שעות בשל נסיבותיו האישיות הייחודיות, ובכלל זה היותו סטודנט בשנה השנייה ללימודי הנדסת תעשייה וניהול; היותו משולב בשוק העבודה והתעסוקה במקביל ללימודיו; שאיפתו להשתלב בעתיד בתעסוקה כמהנדס ואף במתקנים ביטחוניים; היותו של עולם הסמים זר לו; בדיקות השתן שמסר שנמצאו נקיות משרידי סם; והמלצתו החיובית של שירות המבחן להימנע מהרשעתו; ובעפ"ג (מחוזי-ב"ש) 7373-03-2023 **גורליק נ' מדינת ישראל** [לא פורסם במאגרים המשפטיים] (03.05.2023), שם גידל הנאשם 3 שתילים מסוג קנבוס במשקל של 260 גר' והחזיק סם מסוג קנבוס במשקל של 20.86 גר', בית משפט השלום קבע כי על מתחם העונש ההולם לנוע בין מאסר מותנה לבין 8 חודשים מאסר בפועל, והשית על הנאשם עונש בדמות חודשיים מאסר שיכולו שירוצו בעבודות שירות. ויוער כי הערעור שהוגש על ידי הנאשם התקבל, ותחת המאסר לריצוי בעבודות שירות, הושת על הנאשם עונש בדמות של"צ, תוך שבית המשפט הדגיש את נסיבותיו החריגות

של הנאשם כפי שאלה הובאו בתסקיר שירות המבחן ושבגינן נמצא כי יש לבכר בעניינו את שיקולי השיקום. הנה כי כן, מעבר לעובדה כי המדובר בעבירות שאינן זהות לאלו שבעניינו, הרי שפסיקה זו, מלמדת, כי בהיתן צבר של נסיבות חריגות, יכול ובתי המשפט יקבעו מתחמי ענישה שתחילתם במאסר מותנה ויבכרו את שיקולי השיקום אף במקרים חמורים מאלו שלפנינו.

24. כפי שנאמר זה מכבר, **בדרך כלל**, בעניינים דומים לזה שלפנינו נקבע מתחם עונש ראוי הנע בין **כמה חודשים מאסר שיכול להיות מרוצה בעבודות שירות ועד לתקופה ארוכה יותר המרוצה מאחורי סורג וברית**. ואולם, חשוב להדגיש, נהיר לבית המשפט כי יכול וימצאו חריגים שבהם יקבע מתחם עונש הולם שתחילתו במאסר מותנה. ברוח זו, ברי כי קיימים מקרים שבהם הושתו עונשים החורגים, לכאן או לכאן, ממנעד הענישה שהוצג לעיל, ועדיין, דומני כי הפסיקה שהוזכרה היא-היא המייצגת נכונה את מדיניות הענישה הנוהגת. עוד ראוי להזכיר, כי ממילא גם לאחר תיקון 113 הענישה נותרה אינדיווידואלית ו"אין עסקינן בשיטת ניקוד, או באריתמטיקה. ענישה היא מלאכת מחשבת - ולא מלאכת מחשב" (ראו לעניין זה, ע"פ 5768/10 פלוני נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] (08.06.2015)). לעולם אין לגזור עונשו של נאשם על סמך כותרות העבירות שבהן הוא הורשע ויש להתחשב במכלול הנסיבות בכל מקרה לגופו (ראו והשוו, ע"פ 433/89 ג'ורג' אטיאס נ' מדינת ישראל, פ"ד מג(4) 170, (1989); ורע"פ 3173/09 פראגין נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] (05.05.2009)). לבסוף, ראוי להזכיר כי השיקול של "מדיניות הענישה" הינו אך שיקול אחד מבין מכלול השיקולים אותם ישקול בית המשפט בטרם קביעת מתחם העונש ההולם וגזירת הדין (ראו בעניין זה, ע"פ 1903/13 חמודה עיאשה נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] (25.06.2013)).

25. כללם של דברים, לאחר שנתתי את דעתי לעיקרון המנחה בענישה, לערכים המוגנים שנפגעו ולמידת הפגיעה בהם, למדיניות הענישה הנוהגת ולנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, כפי שפורט בהרחבה לעיל, ובשים לב לסוגם של הסמים, כמותם ונסיבות החזקתם, הריני לקבוע כי **על מתחם העונש ההולם במקרה הנדון לנוע בין מאסר קצר (שניתן לרצותו בעבודות שירות) לבין 12 חודשים מאסר בפועל**.

גזירת הדין

ה. גזירת העונש המתאים לנאשם

26. כעת נותר לגזור את עונשו של הנאשם, ולצורך כך, כמצוות המחוקק בסעיף 40⁴ לחוק העונשין, יש להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה.

27. בעניין זה, בראש ובראשונה נתתי דעתי **לעברו הפלילי של הנאשם (ת/2)**, הכולל 4 הרשעות קודמות בין השנים 2008-2017, כששלוש מתוכן התיישנו אך לא נמחקו (כשההרשעה משנת 2008 הינה מבית המשפט לנוער ואילו ההרשעה משנת 2009 הינה מבית דין צבאי) בעבירות של חבלה במזיד ברכב, נהיגה פוחזת של רכב, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, שבל"ר ונטישה במקום אחר; העדר מן השירות; החזקת נכס חשוד כגנוב; סיוע למוכר, משכיר, מפיץ טובין לשם מסחר, ומחזיק טובין מפרים לשם מסחר - בגינן הושתו על הנאשם עונשים מגוונים בדמות מאסר בפועל, מאסרים מותנים, קנס, התחייבות, פסילת רישיון נהיגה בפועל ומותנית. כמו כן, נתתי דעתי **לעברו התעבורתי של הנאשם (ת/3)**, הכולל הרשעה משנת 2021 בעבירה של נהיגה תחת השפעת סמים בגינה הושתו על הנאשם עונשים בדמות קנס ופסילת רישיון נהיגה בפועל.

28. כן נתתי דעתי לפגיעה שעלולה להיגרם לנאשם ככל ויושת עליו עונש מאסר, וזאת בשים לב לפגיעה הכלכלית הטמונה בכך ומבלי להתעלם מכך כי הלה הספיק לרצות עונש מאסר בעברו.

29. בנוסף לאלה, בית המשפט זוקף לזכותו של הנאשם את העובדה שהוא הביע חרטה על מעשיו והודה במיוחס לו, מה שהביא לחיסכון בזמן שיפוטי יקר ואף ייתר את הצורך בשמיעת העדים. ודוק, התרשמתי באופן בלתי אמצעי מדבריו של הנאשם בשלב הטיעונים לעונש ושוכנעתי כי במקרה הנדון אין המדובר בקבלת אחריות מהשפה אל החוץ בלבד, כי אם בהכאה על חטא וצער וחרטה על המעשים.

30. כן נתתי דעתי לנסיבותיו האישיות של הנאשם כפי שפורטו בתסקירי שירות המבחן ועל ידי בא כוח הנאשם במעמד הטיעונים לעונש.

31. כל אלה, על פניו, היו צריכים להביא את בית המשפט למסקנה כי יש לגזור את עונשו של הנאשם ברף הנמוך של מתחם העונש ההולם שנקבע על ידי. אולם, בשים לב לאמור בסעיף 40ד(א) לחק העונשין, שוכנעתי כי יש מקום במקרה הנדון לסטות לקולה מהמתחם האמור משיקולי שיקום, וזאת לנוכח העובדה שהעבירה שבמוקד כתב האישום המתוקן בוצעה לפני למעלה משנתיים וחצי, כשאת מירב המשקל בנקודה זו יש להעניק לא אותה ספירת זמן "טכנית" - אלא לכך שבפרק הזמן שחלף מאז, הנאשם נמנע מלהסתבך עוד בפלילים וחדל לעשות שימוש בסמים.

32. למסקנתי האמורה אף הגעתי מבלי שהתעלמתי מהאמור **בתסקירי שירות המבחן שהוגשו בעניינו של הנאשם**. כך, כעולה מתסקיר שירות המבחן שהוגש בעניינו של הנאשם ביום 05.12.2022, התרשם שירות המבחן כי הנאשם הינו בעל יכולות וורבליות תקינות, בעל דפוסי חשיבה נוקשים וקשיים ניכרים בביטוי רגשי, המתפקד באופן תקין בדרך כלל בתחומי חייו השונים, העובד ומשקיע בפרנסת משפחתו, תוך שמעסיקו מביע שביעות רצון מתפקודו. לצד זאת ציין השירות כי במהלך האבחון, הנאשם התקשה לענות על השאלות שנשאל באשר לאירוע העבירה באופן מעמיק ומורחב, ביטא אי שביעות רצון להשיב על השאלות שנשאל והקשה על מלאכת האבחון בעניינו. עוד עלה מהתסקיר כי הנאשם לא הגיע לבדיקת השתן לאיתור שרידי סם שאליה זומן וכי בכל הנוגע לנזקקות הטיפולית הלה שלל קשיים בחייו ושלל נזקקות לטיפול בתחום הסמים או בכל תחום אחר. בסופו של יום, ולאור ההתרשמות, לפיה ההליכים המשפטיים בעניינו של הנאשם מהווים גורם מרתיע עבורו וכי הלה חרד מתוצאות ההליך המשפטי, וכי ברוב תחומי חייו הנאשם מנהל אורח חיים תקין לצד גורמי הסיכון הקמים בעניינו ובכלל זה אופי העבירה וחומרתה; מעורבותו הקודמת בפלילים; התייחסותו המצומצמת על אודות התנהלותו בעבירה שבמוקד כתב האישום; וההתרשמות, לפיה בתקופת ביצוע העבירה הנאשם השתמש בסמים וחלה התרופפות בגבולותיו הפנימיים - עתר השירות לדחייה על מנת לאפשר לנאשם לערוך בדיקת שתן נוספת ולבחון היתכנות שילובו במערך העבודות לתועלת הציבור.

33. וכך, כעולה מתסקיר שירות המבחן שהוגש בעניינו של הנאשם ביום 02.01.2023, ציין שירות המבחן כי במהלך הדחייה **הנאשם ביצע בדיקת שתן לכל סוגי הסמים שנמצאה נקייה משרידי סם**. לאור ההתרשמות, לפיה **הנאשם מנהל אורח חיים תקין ברוב תחומי חייו המליץ השירות על ענישה בדמות 100 שעות של"צ בהיותה מחד גיסא, ענישה המציבה גבולות ומאידך גיסא, תאפשר לנאשם המשך תפקוד תקין בחייו**. בנוסף לאלה **ציין השירות כי בשל העובדה כי הנאשם שלל קשיים בחייו וכל נזקקות טיפולית הן בתחום הסמים, או בכל תחום אחר, אזי השירות לא בא בהמלצה טיפולית בעניינו**.

34. הנה כי כן, עסקינן בנאשם, שהינו אזרח יצרני המשולב בשוק העבודה והתעסוקה כמתקין מערכות מדיה כשלהערכת מעסיקו הלה הינו אמין, ישר, אחראי ומסודר ובעל תודעת שירות גבוהה (נ/1), וכי מאז שביצע את העבירה שבגינה הוא נותן את הדין כעת, היטיב את דרכיו ונמנע מלשוב ולבצע עבירות נוספות תוך שבדיקת השתן שמסר נמצאה נקייה משרידי סם.

35. יוצא אפוא, כי עסקינן בנאשם שעבר שינוי משמעותי בחייו, מאדם המוצא פתרונות למצוקותיו השונות בסמים - לאדם שאינו משתמש עוד בסמים, אדם שומר חוק המנהל את חייו באורח יצרני ומועיל. למעשה, הנאשם שם במרכז חייו את המטרה לנהל אורח חיים נורמטיבי, כשהוא נקי מסמים מזה כשנתיים וחצי ובמשך תקופה לא מבוטלת, הוא פועל ומקדיש ממצו לשם הגשמתה של מטרה זו. והגם אם ייתכן כי עוד צפויה לנאשם דרך עד לשיקומו באופן מלא וסופי, כבר בשלב הזה בהחלט ניתן לומר כי אין עסקינן ב"ניצני שיקום" או בשיקום ראשוני בלבד, אלא שהנאשם עבר זה מכבר כבר דרך ארוכה באופן יחסי, ולדידי, בהחלט ניתן להסיק מהמלצת שירות המבחן כי במצב דברים זה, ועת

המדובר במשבר נקודתי על ציר חייו של הנאשם שהובילוהו לביצוע העבירה, הרי שהסיכון להישנות התנהגות עוברת חוק מצדו הוא נמוך ולראייה, שאף השירות לא מצא צורך בהתערבות טיפולית ייעודית בתחום הסמים בעניינו.

36. כמו כן, וחרף הדיפתו של הנאשם כל נזקקות טיפולית, הרי שכידוע, אין הכרח שהנאשם יעבור שיקום "מוסדי" במסגרת טיפולית כלשהי, ולעיתים די בכך שבית המשפט ישתכנע שהנאשם מנהל אורח חיים נורמטיבי, משתף פעולה עם רשויות החוק, לא שב לדרכיו הרעות ולא מסתבך עוד בפלילים, כדי לקבוע כי אותו נאשם "השתקם או שיש סיכוי של ממש שישתקם בעתיד" (ע"פ 1903/13 **חמודה עיאשה נ' מדינת ישראל**, (14.07.2013); רע"פ 7683/13 **דויד פרלמן נ' מדינת ישראל**, (23.02.2014); רע"פ 1441/14 **חמיס נ' מדינת ישראל**, (09.12.2014); ע"פ 5341/13 **מדינת ישראל נ' מוחמד אלקרעאן**, (08.12.2013); ועפ"ג (מחוזי באר שבע) 37682-03-13 **גרניק נ' מדינת ישראל**, (20.11.2013)). והרי שגם במקרה שלפניי, מאז שביצע את העבירה שבגינה הוא נותן את הדין כעת, היטיב הנאשם את דרכיו, המשיך להשתלב בשוק העבודה והתעסוקה ונמנע מלהשתמש בסמים ומלשוב ולבצע עבירות נוספות. לאור אלה, סבורתני שניתן לומר כבר עתה שהלה השתקם או למצער קיים סיכוי של ממש שהוא ישתקם בצורה מלאה בעתיד.

37. אכן, עריכת האיזון בין האינטרס הציבורי בהרתעה, הגנה על בטחון הציבור וההכרח להילחם בנגע הסמים לבין האינטרס הציבורי והאישי בשיקומו של הנאשם איננה מלאכה קלה כלל ועיקר. עם זאת, בנסיבות המקרה המונח לפניי, ובהתחשב בעובדה כי עסקינן בנאשם צעיר, בעל עבר פלילי שאיננו מכביד, אשר לוקח אחריות על ביצוע העבירה, ולאור התסקיר החיובי אשר הוגש בעניינו והיותו נקי מסמים במשך תקופה ממושכת באופן יחסי- אני סבורה כי יש מקום בזו הפעם לתת לנאשם הזדמנות אמיתית לחזור למוטב ולערוך שינוי בחייו לעבר שיקומו, וליתן לו כוח נוסף להמשיך בדרכו הנורמטיבית. בשקלולם של כל אלה, יש כדי להביא את בית המשפט למסקנה, לפיה יש לחרוג לקולה ממתחם העונש שנקבע על ידי בעניינו משיקולי שיקום.

38. בהקשר זה יצוין כי על מנת שחומרת מעשיו של הנאשם ישתקפו בגזר הדין, לא מצאתי לאמץ במלואה את המלצתו של שירות המבחן לעניין היקף שעות השל"צ שיש להשית על הנאשם. כפי הידוע המלצתו של שירות המבחן, כשמה כן היא - המלצה בלבד, ובכל הכבוד הראוי, בית המשפט איננו מחויב לה. כפי הידוע, ככלל, שוקל שירות המבחן ומביא בחשבון בעת גיבוש המלצתו בעיקר את האינטרס האישי של הנאשם. לעומתו, אמון בית המשפט על שקילת אינטרסים שונים ורחבים יותר, ושומה עליו להביא בחשבון אף את אינטרס הציבור בכללותו. לשירות המבחן תרומה חשובה ביותר להליך השיפוטי, אך המלצתו של שירות המבחן מבטאת פן אחד בלבד מתוך שיקולי הענישה שבית המשפט מחויב לשקול (ראו והשוו, ע"פ 344/81 **מדינת ישראל נ' שחר סגל**, פ"ד לה(4) 313, 318 (1981); ע"פ 1472/15 **שי שעשוע נ' מדינת ישראל**, [פורסם בנבו] (17.05.2015); רע"פ 7389/13 **נתן טייטלבוים נ' מדינת ישראל**, [פורסם בנבו] (17.12.2013); ורע"פ 5212/13 **שמעון נ' מדינת ישראל**, [פורסם בנבו] (29.08.2013)).

39. בכל הנוגע לרכיב פסילת רישיון הנהיגה של הנאשם, בשים לב לעובדה שהמדובר בנאשם, הנקי מסמים ושלא שב לבצע עבירות נוספות, מצאתי כי ניתן בזו הפעם ללכת לקראתו בפן הזה ולהסתפק בפסילת רישיון מותנית בלבד. בכל הנוגע לרכיב הכלכלי שבענישה, הרי שבית המשפט לא ימנע מלהשית על הנאשם קנס, אולם לצד חומרת העבירה, בקביעת גובהו יילקחו בחשבון גם מכלול מאפייניו החיוביים של הנאשם.

40. לאור כל האמור לעיל, הריני גוזרת עליו את העונשים הבאים:

א. צו של"צ בהיקף של 270 שעות.

תוקף צו השל"צ למשך שנתיים מהיום.

העבודות תבוצענה במסגרת "זק"א", ברחובות, בתפקיד של סיוע במחסן חירום.

הובהרה לנאשם חשיבות שיתוף הפעולה עם שירות המבחן בביצוע צו השל"צ ומשמעות העדר שיתוף הפעולה.

ב. מאסר מותנה למשך 8 חודשים, אשר יופעל אם תוך תקופה של 3 שנים מהיום יעבור הנאשם עבירה בניגוד לפקודת הסמים המסוכנים, מסוג פשע.

ג. מאסר מותנה למשך 4 חודשים, אשר יופעל אם תוך תקופה של שנתיים מהיום יעבור הנאשם עבירה בניגוד לפקודת הסמים המסוכנים, מסוג עוון.

ד. קנס בסך 1,500 ₪ או 15 ימי מאסר תמורתו.

הקנס ישולם ב- 3 תשלומים חודשיים שווים ורצופים כשהראשון שבהם בתוך 30 יום מהיום.

תשומת לב הנאשם כי החוב מועבר למרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה, בהתאם למועדים והתשלומים שנקבעו בגזר הדין.

ניתן יהיה לשלם את הקנס כעבור שלושה ימים מיום מתן גזר הדין לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה באחת מהדרכים הבאות:

בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il

במוקד שירות טלפוני בשירות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון *35592 או בטלפון 073-2055000

במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).

ה. **הנאשם יצהיר על התחייבות כספית על סך 15,000 ₪ שלא לעבור כל עבירה בניגוד לפקודת הסמים המסוכנים וזאת לתקופה של שנתיים מהיום.**

ו. **אני פוסלת את הנאשם מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה למשך 8 חודשים, וזאת על תנאי שלא יעבור כל עבירה בניגוד לפקודת הסמים המסוכנים במשך שנתיים מהיום.**

ני מורה על השמדת המוצגים בתיק - סמים, שקיות, ארגז כלים, גז מדמיע, משקל, בכפוף לחלוף תקופת הערעור.

ל נסיבותיו האישיות של הנאשם ומצבו הכלכלי, הנני פוטרת אותו מתשלום אגרת הסנגוריה הציבורית.

תק הפרוטוקול יישלח לסנגוריה הציבורית ולממונה על עבודות בשירות במחוז מרכז.

ת ערעור כחוק.

ן היום, כ"ג תמוז תשפ"ג, 12 יולי 2023, במעמד הצדדים.

פורט בגזר הדין, אני מתחייב להימנע במשך שנתיים מהיום מביצוע כל עבירה בניגוד לפקודת הסמים המסוכנים.
הר לי כי ככל שאבצע כל עבירה בניגוד לפקודת הסמים המסוכנים, במשך שנתיים מהיום, יושת עלי סך של 15,000 ₪ במזומן.

החלטה

מתי לפניי את התחייבות הנאשם להימנע מביצוע העבירות כמפורט בגזר הדין.

**ניתנה והודעה היום כ"ג תמוז תשפ"ג, 12/07/2023 במעמד
הנוכחים.**

**נגה שמואלי - מאייר, שופטת
סגנית נשיא**

הוקלד ע"י לירז ביטון.